

Ni Elder Donald L. Hallstrom

Sa Kapangulohan sa Seventy

Dangup sa Ginoo

Ayaw itugot nga ang usa ka kalibutanong kahimtang mopabunong sa inyong pagka-espirituhanon.

Mga katuigan na ang milabay, naka-observer ako og kasubo sa kasingkasing—nga nahimong usa ka trahedyo. Usa ka batanong magtiayon hapit na manganak sa una nilang anak. Ang ilang kinabuhi puno sa pagdahum ug kahinam niining halandumon nga kasinatian. Atol sa pagpanganak, mitumaw ang komplikasyon ug ang bata namatay. Ang kasubo sa kasingkasing nahimong kagulan, ang kagulan nahimong kasuko, ang kasuko nahimong pasangil, ug ang pasangil nahimong panimalus ngadto sa doktor kinsa maoy ilang gibasol nga responsable sa tanan. Ang mga ginikanan ug ubang sakop sa pamilya grabe nga nalambigit, naghiusa sa pagguba sa reputasyon ug sa trabaho sa doktor. Sulod sa mga semana ug dayon mga bulan sa kayugot nga gigahin sa pamilya, ang ilang kasuko miabut ngadto sa Ginoo. “Nganong nakatugot Siya niining mapintas nga butang nga mahitabo?” Sila misalikway sa balik-balik nga mga paningkamot sa mga lider ug mga miyembro sa Simbahan sa paghupay kanila sa espiritwal ug sa emosyonal ug, sa maong higayon, mipalayo sila sa Simbahan. Upat na ka henerasyon sa pamilya ang naapektuhan karon. Diin makausa didto ang hugot nga pagtuo ug debosyon ngadto sa Ginoo ug sa Iyang Simbahan, wala nay kalihokan nga espiritwal ni bisan kinsa nga sakop sa

pamilya sulod na sa pipila ka dekada.

Sa labing malisud nga mga kahimtang sa kinabuhi, sagad adunay usa lang ka tinubdan sa kalinaw. Ang Prinsipe sa Kalinaw, si Jesukristo, mitunol sa iyang kalooy uban sa pagdapit, “Umari kanako, kamong tanan nga nabudlay ug nabug-atan, ug papahulayon ko kamo” (Mateo 11:28). Siya dugang nga misaad, “... kaninyo ihatag ko ang akong kalinaw: hatagan ko kamo niini, dili sa hinatagan sa kalibutan” (Juan 14:27).

Ang akong mga apohan sa amahan adunay duha ka anak, anak nga lalaki (ang akong amahan) ug anak nga babaye. Human sa pagserbisyo og misyon ug serbisyo sa militar didto sa Hawaii, ang akong amahan mibalik ngadto sa mga isla niadtong 1946 aron magpahimutang sa kaugalingon sa iyang propesyon ug magbaton og pamilya. Ang iyang mga ginikanan nagpuyo sa Siyudad sa Salt Lake, sama sa igsoon niyang babaye. Ang iyang igsoon naminyo pagka-1946 ug upat ka tuig ang milabay nagpaabut na nga manganak. Adunay butang nga espesyal kaayo alang sa mga ginikanan nga magpaabut sa ilang anak nga babaye (niini nga hitabo bugtong anak nga babaye) nga manganak sa unang higayon. Walay nasayud nga nagsabak siya og kaluha. Sa dakong kasubo, siya ug ang kaluha tanan namatay sa iyang pagpanganak.

Ang akong mga apohan nasubo ka-ayo. Ang ilang kagul-anan, bisan pa man, diha-diha mipabalik kanila ngadto sa Ginoo ug sa Iyang Pag-ula. Sa walay paghunahuna nganong mahitabo kini ug kinsa ang mabasol, sila mipokus sa pagpuyo og matarung nga kina-buhi. Ang akong mga apohan walay mga katigayunan; dili gani sila mga ini-la; wala sila maghupot og tag-as nga mga posisyon sa Simbahan—yano la-mang silang matinud-anong mga Santos sa Ulahing mga Adlaw.

Human miretiro sa propesyon niadtong 1956, sila mibalhin ngadto sa Hawaii aron makauban ang bugtong nilang kaliwat. Sa misunod nga mga dekada gigahin nila ang ilang panahon sa pagmahal sa ilang pamilya,

pagserbisyo sa Simbahan ug sa kasaga-ran, ikalingaw nila nga magkauban. Dili sila gusto nga magkalagyo ug gani miingon sila nga kon kinsa man uga-ling ang unang mamatay mangita og paagi nga matabangan sila nga maghi-usa sa umaabut. Nagkaduol sa ilang ika-90 nga mga adlawng natawhan ug human sa 65 ka tuig sa kaminyoon, sila namatay sa pipila ka oras lang nga lat-ang sa usag usa sa natural nga kamata-yon. Isip ilang bishop, ako ang midumala sa lubong nilang duha.

Ang kamatinud-anon ni Lolo Art ug Lola Lou, ilabi na kon mag-atubang og kalisdanan, naka-impluwensya na ka-ron sa upat ka mga henerasyon nga nagsunod. Sa direkta ug sa katulukibon, kini nakaapektar sa ilang anak

nga lalaki (akong amahan) ug sa akong inahan; dihang ang kaugali-ngong anak nga babaye sa akong mga ginikanan, nga ilang kamanghuran nga anak, namatay tungod sa mga komplikasyon gumikan sa pagpanga-nak. Sa edad nga 34, siya namatay na-pulo ka adlaw human nanganak, nagbilin og upat ka anak, nga nanag-edad og napulo ka adlaw ngadto sa walo ka tuig. Uban sa ehemplo nga ilang nakita sa milabay nga henera-syon, ang akong mga ginikanan—sa walay pagduha-duha—midangup sa Ginoo alang sa kahupayan.

Sa tibuok kalibutan ug diha sa pag-ka-miyembro sa Simbahan, adunay dagkong kamaya ug dagkong kasakit. Kining duha mga kabahin sa plano. Kon wala ang usa, dili nato mahibaloan ang lain. “Ang mga tawo naingon, nga unta sila makabaton og hingpit nga kalipay” (2 Nephi 2:25) ug “kay kini gikinahanglan gayud, nga adunay ka-tugbang sa tanan nga mga butang” (2 Nephi 2:11) wala magkasumpaki; ki-ni magkauyon. Sa paghulagway unsa ang iyang gibati dihang siya midangup sa Ginoo, si Alma nga Batan-on mii-ngon “Ang akong kalag napuno sa hingpit nga kalipay labaw sa akong kasakit” (Alma 36:20).

Ang uban nabuntog sa dagkong mga problema; ang uban mohimo sa gagmayng mga butang nga dako. Si Symonds Ryder usa ka Campbellite nga lider nga nakadungog kabahin sa Simbahan ug nakigtambo ni Joseph Smith. Natandog niini nga kasinatian, siya nagpasakop sa Simbahan niadtong Hunyo 1831. Diha-diha pagkahuman, siya gi-ordinahan sa pagka-elder ug gi-tawag sa pag-alagad og misyon. Apan, sa iyang tawag diha sa sulat nga gikan sa Unang Kapangulohan ug diha sa iyang opisyal nga pagkatudlo sa pag-sangyaw, ang spelling sa iyang pangalan nasayop—sa usa ka letra. Ang iyang apilyedo nasulat nga R-i-d-e-r, dili ang husto nga R-y-d-e-r. Kini ang nakahimo niya sa pagkwestyon sa iyang tawag ug sa mga gigikanan niini. Gipili niya ang dili pag-adto sa misyon ug nawala sa Simbahan, nga sa ngadto-ngadto midangat sa kasilag ug hugot nga oposisyon ngadto ni Joseph ug sa Simbahan. Nianang Marso sa 1832, dihang si Joseph Smith ug Sidney

Rigdon gipugos pagkuha gikan sa balay nianang pagka-gabii sa masuk-anong manggugubot ug gi-alkitrangan ug gibutangan og mga balhibo, usa ka tingog nadunggan nga nagsinggit “Simonds, Simonds, *bain ang gisudlan sa alkitrang?*” (*History of the Church*, 1:262–263). Wala kaabut og 10 ka bulan, si Symonds Ryder naggikan sa usa ka mahinamon nga kinabig ngadto sa pagkahimong usa ka manggugubot nga lider, ang iyang espiritwal nga pagtiurok nagsugod sa kasilo gikan sa nasayop nga spelling sa iyang pangalan—sa usa ka letra. Bisan unsa pa man kadako ang isyu, kon giunsa nato pag-atubang makausab sa padulngan sa atong kinabuhi.

Si Propeta Joseph Smith mihatag og modelo sa pag-atubang sa personal nga trahedyang ug oposisyon. Gipadayag ngadto kaniya samtang anaa sa dili makatawhanon nga palibot sa Liberty Jail mao kining balaanon nga direksyon (nga, sa usa ka bahin, usa ka paghulagway sa kinabuhi ni Joseph niana nga punto ug usab usa ka pasidaan): Kon “ang mga buang mobiyay-biyay kanimo, ... kon ikaw gitawag sa pag-antus taliwala sa mga kalisdanan; ... kon ang imong mga kaaway mosulong kanimo ... kon ikaw ihulog ngadto sa lungag, o ngadto sa mga kamot sa mga mamumuno, ...

ug ang tanan nga mga elemento magkahiusa nga mobabag sa agianan; ug labaw sa tanan, kon ang mga apapangig gayud sa impyerno mobuka ug moabli sa ba-ba ug dako diha kanimo, ikaw masayud, akong anak, nga kining tanan nga mga butang makahatag kanimo og kasinatian, ug alang sa imong kaayohan” (D&P 122:1, 5–7). Dayon ang tulukibon nga pamahayag: “Ang anak sa tawo mikun-sad ubos kanilang tanan. Labaw pa ba ikaw kay kaniya?” (bersikulo 8). Kini gisundan og tataw nga direksyon ug dagkong mga saad. “Busa, padayon sa imong pamaagi, ug ... ayaw kahadlok unsa ang mahimo sa tawo, kay ang Dios mouban kanimo hangtud sa kahangturan” (bersikulo 9).

Lapas sa misunod nga mga tuig, si Joseph Smith mipadayon sa matarung nga paagi sa paglahutay og kinabuhi nga puno sa kalisdanan. Siya mitanyag niining puno sa pagtuo nga panglantaw, “Ug ingon sa katalagman diin ako gitawag sa paglahutay, sila ingon og usa ka gamay nga butang alang kanako... Lawom nga tubig mao ang akong naandan nga langoyan... Ako ... mohimaya sa kalisdanan; kay ang ... Dios ... [mi] luwas kanako gikan kanilang tanan, ug moluwas kanako sukad karon” (D&P 127:2). Ang

kasigurohan ni Joseph sa pagbuntog sa makanunayong oposisyon gibasi sa iyang katakus sa padayong pagdangup sa Ginoo.

Kon gibati ninyo nga nabuhatan og sayop—sa usa ka tawo (sa sakop sa pamilya; sa usa ka higala; sa laing miyembro sa Simbahan; sa usa ka lider sa Simbahan; sa kauban sa negosyo); o bisan unsa (sa kamatayon sa usa ka pinalangga; mga problema sa panglawas; pinansyal nga kabalit-aran; abuso; mga adiksiyon)—atubanga sa direkta kining mga butanga ug inubanan sa tibuk ninyo nga kusog. “Padayon sa imong pamaagi” (D&P 122:9); ang pag-undang dili usa ka kapilian. Ug, sa walay paglangay, dangup sa Ginoo. Gamita ang hugot ninyong pagtuo Kaniya. Tuguti Siyang makigbahin sa inyong palas-anon. Tuguti ang Iyang grasya nga mopagaan sa inyong gipasan. Kita gisaaran nga kita “dili magantus sa bisan unsa nga matang sa mga kasakit, kay kini mabuntog diha sa hingpit nga kalipay ni Kristo” (Alma 31:38). Ayaw itugot nga ang usa ka kalibutanong kahimtang mopahunong sa inyong pagka-espirituhanon.

Sa Iyang labing maayo nga ehemplo, ang Pag-ula nagkinahanglan kang Jesus sa pagkanaog “tugkad sa tanang mga butang” (D&P 88:6) ug miantus “sa kasakit sa tanan nga mga tawo” (2 Nephi 9:21). Sa ingon kita nakasabut nga ang Pag-ula adunay mas lapad nga katuyoan kaysa paghatag og paagi sa pagbuntog sa sala. Kining labing dako sa tanan nga mga kalibutanong kalampanan naghatag sa Manluluwas og gahum sa pagtuman niini nga saad; “Kon kamo mobalik ngadto sa Ginoo uban ang hingpit nga katuyoan sa kasingksing, ug mobutang sa inyong pagsalig diha kaniya, ug moalagad kaniya uban ang tanan nga kakugi—kon kamo mobuhat niini, siya ... moluwas kaninyo gikan sa pagkaulipon” (Mosiah 7:33).

Samtang kita magsaulog niining buntag sa Pasko sa Pagkabanhaw, modangup kita sa Ginoo, nga atong “masidlak nga bitoon sa kabuntagon” (Pinadayag 22:16). Ako nagpamatuod nga Siya sa walay katapusan magdan-ag sa atong dalan, atong kamatuoran, ug atong kinabuhi (tan-awa sa Juan 14:6), sa pangalan ni Jesukristo, amen. ■